

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II

56. P-74/2018

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu po sucu toga suda Vjekoslavu Zaninoviću, u pravnoj stvari tužitelja-protutuženika VOĆE ROYAL d.o.o. u stečaju, OIB:27354046277, Zagreb, Ulica Bulatova 20, kojeg zastupa punomoćnik Luka Vuković, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika-protutužitelja AWT INTERNATIONAL d.o.o., OIB: 57159149897, Zagreb, Slavonska avenija 52/a, kojeg zastupa Josip Šimović, odvjetnik iz Zagreba, radi isplate, nakon održane glavne rasprave zaključene dana 15. listopada 2019. godine, u prisutnosti punomoćnika tužitelja-protutuženika i punomoćnika tuženika-protutužitelja, na ročištu za objavu i uručenje presude dana 28. studenoga 2019. godine,

p r e s u d i o j e

Utvrđuje se osnovanom tražbina tuženika-protutužitelja kao tražbina drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 3.847.066,39 kn, i to:

- 1) iznos od 1.658.491,61 kn prijavljen po osnovi računa broj 5911-07000037-05 od 02. 11. 2005. godine te
- 2) iznos od 2.188.574,78 kn prijavljen po osnovi kamata po računu broj 5911-07000037-05 od 02. 11.2005. godine.

r i j e š i o j e

I Tužbeni zahtjev tužitelja-protutuženika koji glasi:

" Tuženik AWT International D.O.O., OIB: 57159149897, Zagreb, Slavonska avenija 52/a avenija bb, dužan je tužitelju VOĆE ROYAL d.o.o. u stečaju, OIB:27354046277, Zagreb, Ulica Kneza Branimira 39, na osnovu pretrpljene materijalne štete isplatiti iznos od kn 1.413.411,34 zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od 29. 12. 2005. godine pa do isplate, u odredbom članka 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate.

Tuženik AWT International D.O.O., OIB: 57159149897, Zagreb, Slavonska avenija 52/a avenija bb, dužan je tužitelju VOĆE ROYAL d.o.o. u stečaju, OIB:27354046277, Zagreb, Ulica Kneza Branimira 39, na osnovu pretrpljene materijalne štete zbog izmakle koristi isplatiti iznos od kn 906.119,50 kn zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom

kamatom tekućom od dana podnošenja tužbe pa do isplate u skladu s odredbom članka 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate.

Tuženik AWT International avenija bb, d.o.o. Slavonska dužan je tužitelju

Voće Royal d.o.o., Zagreb, Bulatova 20, vratiti u posjed instrumente osiguranja i to:

- bjanko zadužnicu izdanu dana 19.11.2004., ovjerena po javnom bilježniku pod poslovnim brojem ov-7701/2004 na iznos od 500.000,00 kn,
- bjanko zadužnicu izdanu dana 07.06.2005., ovjerena po javnom bilježniku pod poslovnim brojem OV-4200/2005, na iznos od 500.000,00 kn,
- bjanko zadužnicu izdanu dana 07.06.2005., ovjerena po javnom bilježniku pod poslovnim brojem OV-4201/2005, na iznos od 500.000,00 kn,
- bjanko zadužnicu izdanu dana 07.06.2005., ovjerene po javnom bilježniku pod poslovnim brojem OV-4202/2005, na iznos od 500.000,00 kn,
- bjanko zadužnicu izdanu dana 13.07.2005., ovjerena po javnom bilježniku pod poslovnim brojem ov-5290/2005, na iznos od 1.000.000, 00 kn."

se odbacuje kao nedopušten.

II Nalaže se tužitelju-protutuženiku naknaditi tuženiku-protutužitelju parnični trošak u iznosu od 409.125,00 kn, u roku od 15 (petnaest) dana.

Obrazloženje

Tužitelj je ustao protiv tuženika sa zahtjevom za isplatu ukupno utuženog iznosa s naznačene pravne osnove naknade štete. Izlažući činjenični osnov predmetne tužbe u bitnome navodi kako je sa tuženikom sklopio Ugovor o kupoprodaji broj 14-1- 02971-04 u kojemu tužitelj kupuje a tuženik prodaje razne džemove u staklenim bocama hermetički zatvorenih metalnim poklopcima. Nakon primitka robe, tužitelj je izvršio uobičajeni pregled metodom slučajnog odabira, robu prepakirao, etiketirao i otpremio svom kupcu. Inozemni kupac obavijestio je tužitelja o lošoj kvaliteti robe a tužitelj je o tome obavijestio tuženika. Tužitelj smatra da se radilo o robi sa skrivenim nedostacima koji se nisu mogli otkriti uobičajenim pregledom te da je tuženik odgovoran za nastalu materijalnu štetu tuženiku. Šteta se sastoji od troškova povrata navedene robe i izmakle koristi jer je inozemni kupac odustao od ranije dogovorenih količina.

Podneskom od 15. 02. 2007. godine tužitelj je proširio tužbu zahtijevajući i vraćanje zadužnica kao predanih instrumenata osiguranja.

Tuženik je u pisanom odgovoru na tužbu osporio tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, navodeći u bitnome kako se, u ovom slučaju, radi o prividnom, simuliranom ugovoru koji je ništav te da nema učinka među ugovornim stranama jer da su stranke, u naravi, sklopile drugi, disimulirani ugovor - ugovor o zajmu, a temeljem kojeg ugovora tužitelj duguje tuženiku a ne obrnuto.

Podneskom od 25. studenog 2007. godine tuženik je postavio i protutužbeni zahtjev kojim traži isplatu iznosa od 1.658.491,61 kn.

Za izložene tužbene i protutužbene tvrdnje parnične stranke su predložile saslušanja stranaka i svjedoka te isprave kao dokaze.

Odluku suda – presudu posl broj P-1205/06 od 13 prosinca 2007. u prvotno provedenom postupku suda je Visoki trgovački sud RH rješenjem Pž-2683/08 od 22. siječnja 2013. odlučujući po žalbi tuženika ukinuo i vratio predmet na ponovno suđenje.

Budući je naprijed navedenom odlukom Visokog trgovačkog suda RH ukinuta presuda ovog suda P-1205/06 od 13. prosinca 2007. godine, to je sud stranke pozvao na uređenje procesne dispozicije, a imajući u vidu izložena pravna shvaćanja i upute sadržane u navedenoj odluci žalbenog suda.

Tuženik-protutužitelj je podneskom od 27.02.2017. obavijestio sud da je nad protustrankom otvoren stečajni postupak rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu od 28.10.2014. posl. br. St-465/2014 otvoren stečajni postupak te da je tražbina, predmet ovog postupka prijavljena i osporena. Predlaže nastaviti parnicu ustrajući s tužbom te zahtjevom upravljenim na utvrđenje osporene tražbine.

Obzirom na ukazano otvaranje stečajnog postupka nad strankom tužitelja-protutuženika je stoga nastavno u ponovnom suđenju ovaj sud riješio o prekidu postupka rješenjem od 04. kolovoza 2015.

Budući je podneskom od 24.02.2017. i pravni sljednik tužitelja-protutuženika VOĆE ROYAL d.o.o. u stečaju, OIB:27354046277, Zagreb, Bulatova 20, preuzeo postupak te predložio isti nastaviti to je sud rješenjem od 06.03.2017. riješio o nastavku postupka.

Nadalje, budući je tužitelj-protutuženik podneskom od 11.08.2017 obavijestio ovaj sud da je nad tuženikom-protutužiteljem otvoren predstečajni postupak kao i da je tražbinu, predmet ovog postupka, prijavio u predstečajnom postupku St-1719/17, a koja je tražbina u cijelosti osporena, ovaj je sud 13.10.2017. riješio o prekidu postupka.

Postupak je nastavljen rješenjem sud od 14.11.2017. obzirom na prijedlog tužitelja-protutuženika o nastavku postupka sadržan u podnesku od 09.11.2017. U istom podnesku tužitelj-protutuženik ponovno obavještava sud da je prijava njegove tražbine koju temelji na presudi ovog suda od 13.12.2007. osporena u cijelosti.

U nastavljenoj parnici parnične stranke su ustrajale sa svojim dispozicijama, te je sud po zaključenju prethodnog postupka održao glavnu raspravu na kojoj je izveo predložene dokaze uvažavajući upute i pravna shvaćanja sadržana u ukidnoj odluci žalbenog suda, istu zaključio da bi je međutim na ročištu za donošenje, objavu i uručenje presude dana 13.08.2019. na koje ročište parnične stranke nisu pristupile, preotvorio radi dopune postupka pozivanjem stranke tužitelja-protutuženika na uređenje procesne dispozicije, sukladno čl. 305. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91., NN 91/92., NN 112/99. NN 88/01., NN 117/03., NN 88/05., NN 84/08., NN 96/08., NN 123/08. i NN 57/011., NN 148/11 i NN 25/13., NN 28/13., NN 89/14., dalje ZPP).

Istim i obrazloženim rješenjem sud je stranku tužitelja-protutuženika pozvao urediti tužbeni zahtjev na utvrđenje a obzirom na osporenu tražbinu koja je predmet ovog postupka, a koja je po prijavi u stečajnom postupku posl. broj St-1719/17 protiv stečajnog dužnika, ovdje tuženika-protutužitelja osporena, navedeno dostavom podneska kako na spis predmeta tako i neposredno punomoćniku protivne stranke sve u roku 30 dana.

Tužitelj-protutuženik nije u naloženom roku udovoljio raspravnom rješenju suda.

Pravno je shvaćanje ovog suda da nakon otvaranja predstečajnog postupka stečajni vjerovnici mogu svoju tražbinu ostvarivati samo u predstečajnom postupku (čl. 48. čl. 5. u vezi čl. 167. Stečajnog zakona NN 71/15; 104/17 dalje SZ) te da se parnice o tražbini koje su u tijeku u vrijeme otvaranja stečajnog postupka mogu nastaviti radi utvrđenja preuzimanjem te parnice (čl. 269. SZ-a). U parnici se utvrđenje tražbine može zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i isplatnom redu kako je ono

označeno u prijavi tražbine ili na ispitnom ročištu (članak 270. stavak 1. SZ-a). Dakle protiv stečajnog dužnika se parnični postupak može voditi samo po deklaratornoj tužbi (u smislu čl. 187. ZPP-a).

Budući tužitelj-protutuženik nije uredio tužbeni zahtjev sukladno pozivu suda i ukazanim odredbama mjerodavnog prava to je sud u odnosu na njegov zahtjev riješio kao u izreci rješenja pod točkom I.

Sud je uvažavajući pravna shvaćanja i upute sadržane u ukidnoj odluci žalbenog suda dakle izveo i ocijenio dokaze ponuđene dokaze parničnih stranaka uvidom i čitanjem isprava i dokumentacije u spisu i saslušanjem svjedoka s time da je ponuđene dokaze tužitelja-protutuženika izveo i ocijenio utvrđujući sporne činjenice obzirom na protutužbene tvrdnje tuženika-protutužitelja.

U predmetnom je sporu tako obzirom na pobijajuće prijeponim između stranaka koja je bila pravna narav nesporno postojećeg poslovnog odnosa između stranaka.

Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, razmotrenih pravnih shvaćanja kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka sud je tako našao protutužbeni zahtjev tužitelja osnovanim (čl. 8. Zakona o parničnom postupku NN 53/91., NN 91/92., NN 112/99., NN 88/01., NN 117/03., NN 88/05., NN 84/08., NN 96/08., NN 123/08., NN 57/11., NN 148/11., NN 25/13. i NN 70/19., dalje ZPP).

Svaka stranka treba dokazivati istinitost svojih tvrdnji o postojanju činjenica na kojima zasniva svoje zahtjeve i prigovore (čl. 7. st.1. i čl. 219. st. 1.) te navedene odredbe određuju teret dokazivanja odlučnih činjenica.

Cijeneći rezultate dokaznog postupka i izvedene dokaze u kontekstu naprijed izloženih postupovnih pravila, ovaj sud je uvjerenja da je protutužbeni zahtjev osnovan.

Predmet spora je u kontekstu izloženih tvrdnji parničnih stranaka prava ugovorna volja stranaka odnosno zahtjev tuženika-protutužitelja za isplatom sredstava kao postojećeg duga iz posla u kojem je tuženik-protutužitelj financirao za račun i u ime tužitelja-protutuženika poslovni odnos – proizvodnju i isporuku džemova između tužitelja-protutuženika i treće osobe – VITAMINKE d.d. te tako i povratom zajma kao stvarnog – disimuliranog ugovora između stranaka.

U ovoj pravnoj stvari je dakle potrebno utvrditi da li je između stranaka nastao dužničko – vjerovnički odnos temeljem Ugovora o kupoprodaji (kako to tvrdi tužitelj-protutuženik) ili pak taj i takav ugovor prikriva neki drugi ugovor, u ovom slučaju ugovor o zajmu, navedeno u kontekstu zakonskih određenja iz odredbe čl. 66. ranije važećeg Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj. 53/91, 73/91, 113/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01, dalje ZOO), koji se u ovom slučaju primjenjuje temeljem odredbe čl. 1163. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05).

Naime, sukladno odnosnim zakonskim određenjima prividan ugovor nema učinka među ugovornim stranama, ali, ako prividan ugovor prikriva neki drugi ugovor, taj drugi važi ako je udovoljeno uvjetima za njegovu pravnu valjanost, dočim se prividnost ugovora ne može se isticati prema trećoj savjesnoj osobi.

Radi utvrđenja spornih činjenica i okolnosti u kontekstu naznačenog mjerodavnog prava sud je izveo i ocijenio prvenstveno iskaze saslušanih osoba a potom i isprava kao dokaza koje su parnične stranke privile spisu.

Iz iskaza zakonskog zastupnika tuženika-protutužitelja Mihe Glavića u bitnome proizlazi da je zbog problema s likvidnošću tužitelja-protutuženika, na njegov zahtjev, tuženik-protutužitelj financirao izvoz džemova u Kanadu kao nastavak već ugovorenog tekućeg posla s proizvođačem

džemova Vitaminka a.d., te da tuženik-protutužitelj nije izvezio robu budući je tužitelj-protutuženik imao određeni poticaj na izvoz robe, da tuženik nije sklopio ugovor s Vitaminkom a.d. nego se samo „naslonio“ na postojeći ugovor između tužitelja i Vitaminke a.d., da je tuženik-protutužitelj financirao posao i da sve što Vitaminka a.d. fakturira da oni fakturiraju tužitelju-protutuženiku uz naknadu, da su stupili u posao jer Vitaminka a.d. nije htjela isporučivati robu tužitelju na 100.000 EUR, da je tuženik-protutužitelj poslovao s tužiteljem-protutuženikom još od 2004. godine te da je ugovor o kupoprodaji simulirani ugovor.

Iz iskaza prokuriste tuženika-protutužitelja Damira Dragičevića koji iskazuje suglasno zakonskom zastupniku tuženika-protutužitelja proizlazi također u bitnome da je svrha ugovora sa tužiteljem-protutuženikom bila financijska pomoć u kupnji džemova, da je roba od Vitaminke naručena prije sklapanja ugovora između ovdje stranaka, da je roba stizala po dispoziciji tužitelja-protutuženika, da je tuženikova nakanda u ukupnom prometu robe bila 5% kao i da su financirali robu koja je išla izvan ugovora, radilo se o velikim kanatama od 10 litara džemova koje je tužitelj-protutuženik natručio od Vitaminke.

Iskaze naprijed navedenih osoba potvrđuju iskazi nastavno saslušanih svjedoka Pere Marića i Gordane Kos.

Saslušani svjedok Pero Marić je u iscrpnom i detaljnom iskazu okolnosno opisao prijeporni pravni posao sa ovdje tužiteljem-tuženikom čime je u bitnome potvrdio protutužbene navode tuženika-protutužitelja. Između ostalog u bitnome je naveo da je prema narudžbi tužitelja Vitaminka ovdje tužitelju isporučivala džemove, sukladno Ugovor iz 2004., i da je poslovna suradnja funkcionirala uredno do promjene poslovnog odnosa, a kad se u poslovnom odnosu pojavila treća osoba ovdje tuženik, a prema kome je trebala ići daljnja isporuka džemova te da je tako bilo i da su daljnju isporuku vršili dakle, prema AWT Internacional.

Navodi da je isporuka robe išla prema ovdje tuženiku koji je onda prema njima vršio plaćanje a zbog nelikvidnosti ovdje tužitelja. Kako su se problemi u plaćanju počeli pojavljivati u realizaciji drugog Ugovora to je uveden AWT Internacional u poslovni odnos kako bi mogao vršiti plaćanja i uredno ispunjavati obveze.

Navodi kako je prvi Ugovor koji je sklopljen između Vitaminka i AWT Internacional sklopljen 08. srpnja 2005., i koji je privio spisu te da prethodno tome nije bilo poslovnog odnosa između VITAMINKE i AWT Internacional.

U iskazu navodi i opisuje ponašanje i kontakte s gđom Tatjanom Klarić Jurković, a s kojom se ponajviše komuniciralo ispred društva tužitelja te da je djelovala poslovno uvjerljivo te da je bilo vjerodostojno očekivanje daljnje uspješne poslovne suradnje, da je gđa. Tatjana Jurković Klarić imala potpuni uvid u tehnološki proces proizvodnje džemova odnosno što više imala je zahtjev glede, proizvodnje, a obzirom na ekonomičnost i cijenu koštanja proizvoda, pa su se tako odvijali i kontakti između nje i njihovog tehnologa. Navodi kako da je gđa. Klarić u osnovi tažila kao proizvod džem slabije konzistencije budući da je isti bio namijenjen za daljnji izvoz u Kanadu, a gdje potrošači koriste rjeđi džem, dakle džem slabije konzistencije.

Navodi da ovdje tuženik nije bio ni na koji način uključen putem svojih predstavnika u komunikaciju glede poslovne suradnje sa VOĆE ROYAL odnosno uopće u vezi proizvodnje džemova.

Svjedokinja Gordana Kos u svome iskazu je opisala sadržaj i način poslovanja sa ovdje tužiteljem-protutuženikom u bitnome navodeći da je Vitaminka a.d. 2004. godine radila džemove za tvrtku Voće Royal, da se proizvodnja vršila po nalogu Voća Royala i gosp. Tatjane Klarić Jurković, koja je neposredno dolazila u poslovni prostor tvornice kako bi se vidjelo kako se odvija proizvodnja, da se radilo prema njenim uputama.

U pravno relevantnom dijelu njezinog iskaza za utvrđivanje činjenica glede merituma zahtjeva protutužbe navodi da vrijeme odvijanja posla sa tužiteljem-protutuženikom nije odmah imala

saznanja o postojanju i uključenju u poslovni aranžman društva Awt Internacional, već da je o svemu saznala mnogo kasnije kao i da ih u Vitaminki nitko iz tog društva nije kontaktirao u vezi proizvodnje džemova, već da su kontaktirali samo sa, kao što je to iskazala, predstavnicima voća Royala, odnosno spomenutom gosp. Klarić-Jurković i njezinim zaposlenicima.

Iskaz saslušanih svjedoka Pere Marića i Gordane Kos je suglasan njihovim pisanim izjavama sačinjenim 22.10.2007. koje je tuženik-protutužitelj u prethodnom tijeku postupka i ove parnice dostavio kao isprave – dokaze u spis te je raspravni iskaz saslušanih stranaka tako potvrdio sadržaj otprije ponuđenih dokaza i već otprije izložene tvrdnje tuženika-protutužitelja.

Sud je u cijelosti prihvatio iskaze saslušanih osoba kao istinite temeljem dojma njihove neposredne uvjerljivosti, međusobne sukladnosti iskaza, a također i sukladnosti s razgledanim i iščitanim ispravama koje su privijene spisu predmeta.

Suprotno osporavanju protutužbe te tužbenim tvrdnjama tužitelja-protutuženika sud nalazi i cijeni da se između stranaka odvijao poslovni odnos u kojem je tuženik-protutužitelj ušao kako bi isfinancirao poslovanje tužitelja-tuženika sa Vitaminkom d.d. s kojom je zaključen prikriveni Ugovor o zajmu a što su temeljne i konzistentne tvrdnje tuženik-protutužitelja tijekom cijelog provedenog postupka, od pisanog odgovora na tužbu pa do zaključenja glavne rasprave u ponovljenom suđenju.

Da su potonje tvrdnje tuženika-protutužitelja o pravnoj naravi poslovnog odnosa između ovdje stranaka te da ustvrđeni dug tužitelja-protutuženika u međusobnom poslovnom odnosu sa tuženikom-protutužiteljom postoji proizlazi i iz isprava (nesporne vjerodostojnosti) – Izjave o priznanju duga od 11.07.2005. zakonskog zastupnika tužitelja-protutuženika Tonija Jurkovića, ovjerene žigom i potpisom te Ugovora o pristupanju duga od 11. srpnja 2005. između Tatjane Klarić Jurković s ovdje tuženikom-protutužiteljom.

U kontekstu izloženih utvrđenja i izvan merituma ove pravne stvari, postupka po zahtjevu protutužbe, za reći je da iz rezultata provedenog postupka isto tako proizlazi da se uzročenje štete – nedostataka kod proizvedenih džemova (nedovoljne konzistentnosti) ne može teretiti ovdje tuženik-protutužitelj budući da ta odgovornost zapada u ugovorni odnos između tužitelja-protutuženika i Vitaminke a.d.

Razmatrajući prijemor u kontekstu mjerodavnog prava – odredbi ZOO-a koje uređuju ugovor o zajmu – čl. 557. i dalje, sud, nalazeći da tužitelj-protutuženik nije ispunio svoju obvezu povrata pozajmljenog iz poslovnog odnosa sa tuženikom-protutužiteljom, je prihvatio zahtjev protutužbe kao osnovan.

Cijeneći da tuženiku-protutužitelju pripada pravo na isplatu utužene svote, odnosno da je ustvrđena tražbina utvrđena postojećom sud je o njezinoj visini zaključio slobodnom ocjenom sukladno čl. 223. u vezi čl. 10. ZPP-a imajući u vidu dosadašnje (prekomjerno) trajanje postupka i nastale troškove.

Troškovi postupka odmjereni su primjenom odredbe članka 154. st. 1., 155. i 164. ZPP-a, te je stoga tuženiku-protutužitelju obzirom na uspjeh u sporu valjalo priznati naknadu troška postupka odvjetničkim zastupanjem potrebnog radi vođenja ove parnice.

Tuženik-protutužitelj je imao opravdane troškove odvjetničkog zastupanja temeljem Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 142/12, 103/14 - dalje Tarifa) za: sastav odgovora na tužbu i jednog podneska u iznosu od po 23.200,00 kn temeljem Tbr. 7. t. 1. i 8. t. 1., četiri podneska u iznosu od po 500,00 kn temeljem Tbr. 7. t. 1. i 8. t. 3. te za pristup na jedanaest ročišta u iznosu od po 23.200,00 kn, temeljem Tbr. 9. toč. 1., na dva ročišta u iznosu od po 11.600,00 kn, temeljem Tbr. 9. toč. 2., na jedno ročište u iznosu od 500,00 kn, temeljem Tbr. 9. toč. 3. sve

uvećano za PDV 25 % (sukladno Tbr. 42 Tarife) u iznosu od 81.825,00 kn, što ukupno iznosi 409.125,00 kn o čemu je riješeno kao u točki II izreke rješenja.

Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci presude

U Zagrebu, 28. studenoga 2019. godine

SUDAC:
Vjekoslav Zaninović

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od petnaest dana od dana primitka prijepisa iste. Žalba se podnosi putem ovog suda Visokom trgovačkom sudu RH u tri istovjetna primjerka.

Dna
tužitelj po pun
tuženik po pun